

การใช้ภาระงานในการสอนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 Using Task - Based Learning in Teaching Vocabulary for Prathomsuksa 5 Students

อภัทธลิน พลยิ่ง¹
สมโภชน์ พนาวาส²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 28 คน โรงเรียนมารีย์ธงชัย อำเภอปทุมราชภูมิ จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้มาจากการใช้วิธีการสุ่มเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดภาระงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาระงาน การเรียนโดยยึดภาระงาน การสอนคำศัพท์

Abstract

The Purpose of this research was to study achievement between pre-test and post-test of using Task Based Learning in Teaching Vocabulary for Prathomsuksa5 Students. The population of the research was 28 students who were studying in Prathomsuksa 5 at Marry Thongchai School, Amphur Pak Thong Chai, Nakhon Ratchasima, the first semester of academic year 2013 and all of them were the samples of the research by selected all as purposive sampling. The instruments of the research were the lesson plans in the pattern of Task – Based Learning and English vocabulary learning achievement test, which were used in data collection. The statistical data analysis involved arithmetic mean, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The result of the research revealed that the learning achievement after using Task - Based Learning in teaching vocabulary for Prathomsuksa 5 students was increased significantly at .01

Keywords: Task, Task - Based Learning, Teaching Vocabulary

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารและไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องมาจากอิทธิพลทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากการเข้าร่วมกลุ่มประชาคม

¹ นักศึกษาปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

อาเซียน ประเทศไทยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและทำการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน โดยทางกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางมีการกำหนดจุดมุ่งหมายด้วยการมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย และเพิ่มกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลกอย่างประเทศกลุ่มอาเซียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เช่น การกำหนดตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางไว้อย่างชัดเจน หลักสูตรแกนกลางมีตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของกลุ่มภาษาต่างประเทศเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ในการสื่อสารในเรื่องราวต่างๆ ทั้งทางด้านความรู้ที่สูงขึ้นหรือ เพื่อการประกอบอาชีพ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6)
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3)
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

จากการสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของประเทศไทยหรือ "O-NET" (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2554) ในปี 2554 ที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) โดยทำการจัดสอบทั้ง 8 กลุ่มสาระวิชาทุกระดับชั้นคือ 1) ภาษาไทย 2) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 3) ภาษาอังกฤษ 4) คณิตศาสตร์ 5) วิทยาศาสตร์ 6) สุขศึกษาและพลศึกษา 7) ศิลปะและ 8) การงานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่าวิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของทุกระดับชั้นคือ วิชาภาษาอังกฤษ

ดังนั้นในการเรียนภาษาอังกฤษจึงควรเริ่มต้นตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาเพราะเป็นช่วงเวลาที่ได้ๆ สามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีที่สุดนั่นก็คือ ช่วงอายุระหว่าง 6-13 ปี (British Council Thailand, 2554) จุดมุ่งหมายที่สำคัญสำหรับการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษานั้นมุ่งเน้นทักษะพื้นฐาน ด้านการอ่าน การเขียน และการติดต่อสื่อสาร ซึ่งการที่จะให้ผู้เรียนสามารถ เข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนแต่ละบทเรียนได้นั้น ผู้เรียนต้องมีการศึกษาคำศัพท์ เพราะคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องจะเป็นการสร้างรากฐานที่ดีของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะคำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษาที่ค่อยๆ เพิ่มพูน สะสมไปเรื่อยๆ (นาริสรา กัลยา, 2552) การเรียนคำศัพท์ ถ้าหากผู้เรียนภาษาอังกฤษมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์ไม่เพียงพอก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ (ศศิธร เจริญใจ, 2550) สำหรับการเรียนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้นเป็นการเรียนภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) การเรียนคำศัพท์จึงถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ เพราะการที่จะสามารถพัฒนาทักษะการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้ง 4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ผู้เรียนจะต้องสามารถจดจำคำศัพท์ให้ได้ก่อนเนื่องจากคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาเพราะผู้เรียนจะสามารถนำคำศัพท์ที่จดจำได้แล้ว นำมาสร้างเป็นวลี หรือประโยค (ศศิธร เจริญใจ, 2550) นอกจากนี้คำศัพท์ ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนรู้จักความหมายของคำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนสื่อความหมายได้ถูกต้อง จนสามารถนำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้นั้น จึงทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพิ่มมากยิ่งขึ้น (วิชัย สายคำอิน, 2541) การเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์จึงถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ เกิดสัมฤทธิ์ผล และทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา อันเป็นผลให้นักเรียนนำคำศัพท์ต่างๆ ที่ทางหลักสูตรระบุไว้ ไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริงในชีวิตประจำวัน

จากการสรุปผลการศึกษาของนักการศึกษา นักวิจัยผู้ทำการศึกษาและการค้นหาแนวคิดเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

มากขึ้นให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยมองเห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้วยการนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงาน (Task-Based Learning) มาใช้ เพราะกิจกรรมนี้สามารถนำมาใช้ฝึกฝนทักษะได้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน จะเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีภาระงานหรือชิ้นงาน มีขั้นตอนที่ชัดเจน (Eillis, 2003) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาที่ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ได้มีนักการศึกษาหลายท่าน นำแนวคิดดังกล่าวมา ศึกษาวิจัย อาทิ เช่น นิรมล วรมล (2551) นเรศ เปลี่ยนคำ (2551) วัชรภรณ์ หนูหล่า (2553) และ ฯลฯ โดยมีผลลัพธ์ของการวิจัยจากการนำวิธีการสอนโดยยึดภาระงานมาใช้อย่างสอดคล้องกัน คือ วิธีการสอนโดยยึดภาระงานสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และยังเป็นวิธีที่ผู้เรียนมีเจตคติต่อวิธีการสอน อีกทั้งการเรียนโดยยึดภาระงานนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เชี่ยวชาญในทักษะต่างๆไปสู่ความแม่นยำและความถูกต้อง (เรณู รื่นยุทธ, 2554)

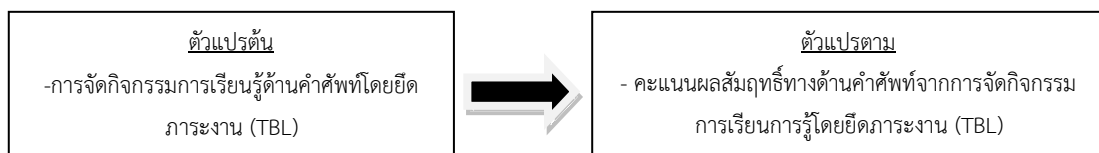
จากความสำเร็จข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การเรียนคำศัพท์เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ทั้ง 4 ด้าน แต่ในทางตรงกันข้ามการที่ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ อาจทำให้ผู้เรียนมีปัญหาต่อการเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดภาระงานเป็นวิธีที่มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนซึ่งสามารถใช้วิธีการ ขั้นตอนนี้ ฝึกให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานได้ และผลจากงานวิจัยอื่นๆยังชี้ให้เห็นว่า วิธีการสอนโดยยึดภาระงานเป็นวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ อย่างมีระบบ จนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น อีกทั้งคำศัพท์เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา และเป็นส่วนสำคัญต่อการเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้อื่นๆในทุกระดับการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันยึดภาระงาน(Task- Based Learning) ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนมารีย์ธัชชัย อ. ปักธงชัย จ.นครราชสีมา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนจากการทำภาระงานซึ่งก่อให้เกิดความชำนาญจนส่งผลให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในการนำคำศัพท์จากบทเรียนไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันและเพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้คำศัพท์มากยิ่งขึ้นจนกระทั่งสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และยังเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องจากการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอกรอบแนวคิดของการดำเนินการวิจัย ดังแผนภาพต่อไปนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อมุ่งเน้นการศึกษาตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงาน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีลักษณะการทดลองเป็นตามรูปแบบ One Group Pretest-Posttest Design มีแบบแผนการวิจัย ดังต่อไปนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

เมื่อ X = การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดภาระงาน

T1 = การทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

T2 = การทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร การวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนมารีย์ธงชัย อ.ปักธงชัย จ. นครราชสีมา ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายในโรงเรียนจำนวน 1 ห้อง มีจำนวนนักเรียน 28 คน โดยใช้วิธีสุ่มเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการเลือกทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานด้าน คำศัพท์ (Task-Based Learning -TBL)

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์จากการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงาน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยสามารถแบ่งการดำเนินการวิจัยได้ 3 ขั้นตอน

3.1 ขั้นตอนเตรียมการ โดยทำการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2 ชนิด ดังนี้คือ

1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึกหัดท้ายแผนการเรียนรู้

ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดภาระงานด้านคำศัพท์ จากการนำขั้นตอน ของ วิลลิส (Willis, 1996) เป็นต้นแบบจากนั้นจึงนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบ คุณลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความสอดคล้องในองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาที่ใช้ ความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยหาค่า IOC (Index of Congruence) จำนวน 8 แผน มีค่า (x) เท่ากับ 0.90

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ เครื่องมือที่นำมาใช้ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 3 เรื่อง ได้แก่ 1.) At School 2.) Your Neighbors และ 3.) Healthy habits โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้เก็บข้อมูลของนักเรียนกลุ่มทดลองแล้ว นำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนทางด้านคำศัพท์ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดภาระงาน แล้วจึงนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหาความเหมาะสมทางภาษาและหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์ (IOC: Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.92 แล้วจึงนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบไป ทดลอง (Try Out) กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจूरिพันธ์ อ. สูงเนิน จ. นครราชสีมา จำนวน 30 คน แล้วจึงทำการตรวจข้อสอบที่ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน และหาค่าความเชื่อมั่นข้อทดสอบทั้ง ฉบับโดยใช้วิธีของ Kuder – Richardson สูตร KR-20 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 ดังนั้นแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ฉบับนี้ มีค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ และนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคำศัพท์ จำนวน 80 ข้อ ที่ผ่านการทดลอง Try Out กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจूरิพันธ์ อ.สูง เนิน จ.นครราชสีมา จำนวน 30 คน นำมาตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ (Item Analysis) พิจารณาตรวจสอบความ

ยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อให้มีค่าระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.50 ดังนั้นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ จำนวน 80 ข้อ จึงมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) เมื่อได้เครื่องมือที่ได้มาตรฐานตามที่ได้กำหนดไว้แล้วจึงทำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนมารีย์ธัชชัย อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา เพื่อทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

3.2 ขั้นตอนดำเนินการทดลอง สามารถแจกแจงได้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยทำหน้าที่ครูผู้สอน เริ่มจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานด้านคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่มทดลองในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมจำนวน 16 คาบ

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ หลังจากการจัดกิจกรรมตามแผนจัดการเรียนรู้โดยยึดภาระงาน ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที

3.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการตรวจสอบผลของการทำแบบข้อทดสอบ (Achievement Test) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ที่ได้จัดเก็บไว้

ขั้นที่ 2 การประมวลผล และนำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบในขั้นที่ 1 ไปวิเคราะห์ด้วยค่าทางสถิติเพื่อตรวจสอบและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงาน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย

3.4.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

ก. สถิติที่ใช้ในการการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญ ค่า IOC (Index of Congruence) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อู 1 – 8 และแบบฝึกหัดท้ายแผนโดยใช้ภาระงานในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2521)

ข. การหาค่าดัชนีความยากง่าย (p)

ค. การหาค่าอำนาจจำแนก (r)

3.4.2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที่ (t-test for one sample test) โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการคำนวณและแปลค่าเป็นตาราง

ผลการวิจัย

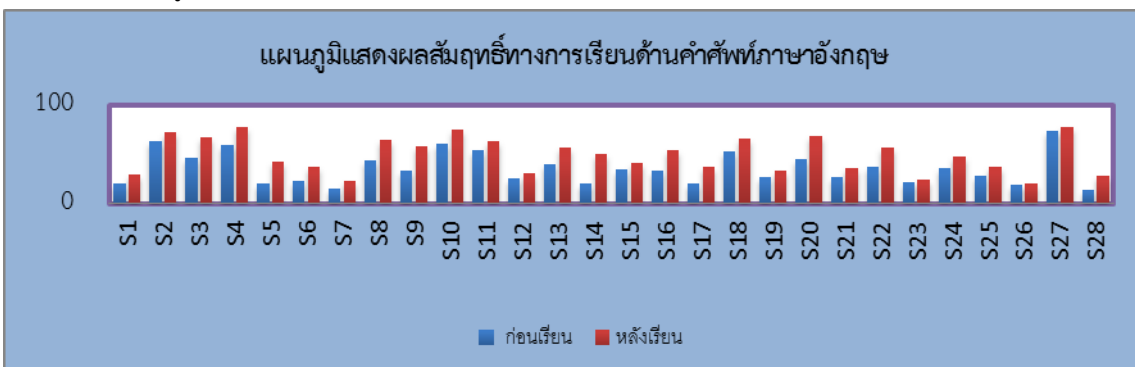
ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อนำมาใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีย์ธัญชัย อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์	N (คน)	Mean	S.D	t	Sig
ก่อนเรียน (Pre-test)	28	35.75	16.24	- 9.88**	0.00
หลังเรียน (Post-test)	28	49.46	17.93		
หมายเหตุ df = 27 , t 0.05 = 2.052 , t 0.01 = 2.771,** = มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01					

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน (Pre-test) มีค่าเฉลี่ย 35.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.24 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (post-test) มีค่าเฉลี่ย 49.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.93 ซึ่งมีเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นนั้นประกอบด้วย 1.) At School 2.) Your Neighbors และ 3.) Healthy habits โดยมีกลุ่มทดลองที่มีนักเรียนจำนวน 28 คน และเมื่อได้ทำการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองโดยการนำค่าที่ (t-test) มาทดสอบแบบ Paired Samples Test พบว่า ค่าที่ (t) เท่ากับ-9.88 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนมารีย์ธัญชัย อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานและแบบฝึกหัดแผนการเรียนรู้ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ (ดังตารางที่ 2)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีย์ธัญชัย อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมาจำนวน 28 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียน เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานด้านคำศัพท์

ผลการดำเนินการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ หลังเรียนสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลของการดำเนินการวิจัยเรื่อง การใช้ภาระงานในการสอนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีย์ธงชัย อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 28 คน มีสาระสำคัญที่จะอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนของนักเรียน จากการใช้ภาระงานในการจัดการเรียนรู้อันรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการใช้ภาระงานในการจัดการเรียนรู้อันรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัด กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ชนิดของข้อสอบเพื่อให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ และให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบและพิจารณาคำศัพท์ที่มีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อทดสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า IOC ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบดังกล่าวแล้วจึงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่ายทั้งฉบับ (p) มีค่าเท่ากับ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.50 และค่าความเชื่อมั่น (KR-20)มีค่าเท่ากับ 0.96 ดังนั้นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ จำนวน 80 ข้อ จึงมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อันรู้โดยใช้ภาระงานในการจัดการเรียนรู้อันรู้ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้ประกอบกับนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยหลายคน เช่น นิรมล รรมัด (2551) เรณู รื่นยุทธ (2554) ลัดดาวัลย์ อารัมพร (2547) และ วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549)

2. ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ของ คราเชน (Krashen,1981) มาประยุกต์ใช้ในการลำดับเนื้อหาของบทเรียนจากสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยหรือจากสิ่งที่ง่ายไปหายาก (i+1) จึงอาจเป็นสิ่งช่วยให้ผู้เรียนลดความกดดันที่อาจสามารถเกิดขึ้นกับผู้เรียนขณะที่เรียนอยู่ โดยในขณะที่ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จะไม่รู้สึกว่าการกำลังเรียนอยู่ ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้สึกเหมือนได้เล่นสนุก จนส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำชิ้นงานในแต่ละบทเรียนได้ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความสุขในขณะที่ทำภาระงานอยู่ ซึ่งอาจเป็นอีกเหตุผลที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ หลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หลักการจัดการเรียนรู้อันรู้โดยยึดภาระงานตามแนวคิดของ วิลลิส (Willis, 1996) นำมาปรับใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้อันรู้ที่ได้ออกแบบไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอยู่อย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจนและมีแนวทางให้ผู้เรียนได้คิดต่อจนกระทั่งสามารถทำงานในแต่ละชิ้นได้สมบูรณ์ อย่งมีความสุข ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์หลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของ วัชรภรณ์ หนูเหล่า (2553) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. การใช้ภาระงานในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยยึดภาระงาน (TBL) เป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์โดยเน้นการสื่อความหมาย มากกว่ารูปแบบของภาษา ภาระงานที่นำมาใช้จึงรวมถึงงานที่มีการวางแผนในการทำงาน สนับสนุนให้มีการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มุ่งเน้นในด้านสื่อความหมาย ใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนซึ่งสามารถนำมาปฏิบัติงานนั้น เพื่อให้เกิดเป็นชิ้นงานหรือผลงาน ซึ่งตรงตามแนวคิดของ วิลลิส (Willis, 1996) ได้เสนอรูปแบบภาระงานไว้ ประกอบด้วย การจัดทำรายการ การเรียงลำดับ และการแยกประเภท การเปรียบเทียบ การแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และภาระงานเชิงสร้างสรรค์หรือโครงการที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นทีม บางครั้งผู้เรียนต้องค้นหา รวบรวม ข้อมูล

จากภายนอกห้องเรียนนอกชั้นเรียนจนสำเร็จซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะการจัดการและการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ผู้วิจัยใช้ภาระงานในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงาน นำไปสร้างแผนการเรียนรู้อย่างมีขั้นตอน คือ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติ 3 ขั้นตอนหลักๆ คือ 1) ชั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) 2) ชั้นระหว่างปฏิบัติ (During-Task) และ 3) ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นลักษณะกระบวนการที่มีขั้นตอนคอยชี้แนะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตาม ซึ่งมีเป้าหมายที่เด่นชัดและสร้างความตระหนักถึงความรับผิดชอบและยังทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน (บัญชา อยู่ยง, 2551) ผู้วิจัยใช้เป็นเค้าโครงหลักในการจัดการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ มีการแบ่งขั้นตอนที่ชัดเจน มีการเตรียมองค์ความรู้ทางด้านคำศัพท์ตามวิธีการสอน จากนั้นจึงนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้มาค้นคว้า และลงมือปฏิบัติเพื่อให้ภาระงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสมบูรณ์ และนำภาระงานที่ได้รับมอบหมายทำให้เสร็จสมบูรณ์มาตรวจและชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนยอมรับแก้ไขให้ถูกต้องและนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทั้งนี้ผู้เรียนเองจะได้เห็นคำศัพท์ซ้ำ ๆ จนทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย ในขั้นตอนทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองนั้นพบว่า ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มขึ้น หลังจากที่ถูกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานและแบบฝึกหัดแผนการเรียนรู้ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้สอนจริงและ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ มีคะแนน เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงาน สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ทำให้นักเรียนเกิดความแม่นยำทางด้านคำศัพท์และทำให้รู้จักค้นหาคำศัพท์ด้วยตนเอง จึงสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ลัดดาวลัย อาร์มพร (2547)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้สอนควรมีกัลยาณมิตรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนกล้าสอบถามและมีความมั่นใจ ส่งผลทำให้กล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น ในการร่วมกิจกรรมนำไปสู่การเรียนรู้

1.2 ผู้สอนควรจะศึกษาลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (TBL) อย่างถ่องแท้

1.3 ครูควรมีการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้และควรประเมินผลการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมแก่กลุ่มผู้เรียน

1.4 หากนักวิจัยหรือสาระการเรียนรู้อื่นต้องการนำการจัดการเรียนรู้โดยยึดภาระงานไปใช้ในครั้งต่อไปนั้นควรที่จะเลือกสถานที่ที่เหมาะสม เพราะขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจก่อให้เกิดเสียงดัง

1.5 ควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น บรรยากาศ ห้องเรียน ป้ายนิเทศ ป้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนภาพ มุมเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ นิทรรศการ เกมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ และหนังสืออ่านเพิ่มเติม ซึ่งครูกับนักเรียนอาจจะช่วยกันทำเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ขณะที่ทำป้ายคำศัพท์ หรือทางโรงเรียนสามารถจัดหาสื่อการสอนสำเร็จรูปมาไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมขณะมีชั่วโมงอิสระ

1.6 ครูผู้สอนควรพยายามติดตามผลและคอยให้คำแนะนำผู้เรียนโดยที่มีพัฒนาการทางภาษาเพื่อที่ผู้เรียนจะมีความรู้สึกรักอยากพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้นถึงแม้จะพัฒนาขึ้นทีละน้อยก็ตาม เพราะสำหรับการจัดการเรียนรู้โดยยึดภาระงานด้านคำศัพท์นั้น ครูผู้สอนมีความสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนสามารถทำชิ้นงานได้ครบถ้วนและสมบูรณ์

2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมโดยยึดภาระงานในทักษะอื่นเพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านอื่นนอกเหนือจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ เช่น ความพึงพอใจของผู้เรียนในกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงาน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาการเรียนรู้อาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- นริสา กัลยา. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้เกม. *วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น* , 2 (3).
- นเรศ เปลี่ยนคำ. (2551). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดย ใช้เทคนิคการ
เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ศศ.ม.)
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- นิรมล วรรณ. (2551). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใจกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้
พูดภาษาอื่น. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- บัญชา อยู่ยง. (2551). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี. สารนิพนธ์ (ศศ.ม.) สาขาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเชิด ภิญโญนต์พงษ์. (2521). การวัดและประเมินผลการศึกษา: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิมลพรรณ โรจนานชีวินสุภรณ์. (2551). การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาการออกเสียง
ภาษาอังกฤษ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ (ศศ.ม.) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มงคล คลังมนตรี. (2554, 6 กันยายน). วิธีสอน . (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.slideshare.net/ssuserb99e48/ss-9148160> (8 ตุลาคม 2555)
- เรณู รื่นยุทธ. (2554). การศึกษามผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. *วารสาร
ศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 3(5), หน้า 91-101.
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคทางการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัชรภรณ์ หนูเหล่า. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดฉะเชิงเทรา. สารนิพนธ์ (ศศ.ม.) สาขาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย สายอินคำ. (2541). การใช้เกมที่ผลต่อการเรียนรู้และความคงทนในการจำ ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ศศิธร เจริญใจ. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมทัศนศิลป์ และกิจกรรมการ
ตอบสนองด้วยท่าทาง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ . (2554). **O-NET คืออะไร**. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.onet.in.th/o-net-คืออะไร> (13 กรกฎาคม 2555)
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: http://www.curriculum51.net/upload/cur_20081218145146.pdf (18 พฤษภาคม 2555)
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ฉบับสมบูรณ์)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- British Council Thailand. (8 กรกฎาคม 2554). **ทำไมเด็กๆ จึงควรเรียนภาษาที่สอง และควรเริ่ม เรียนเมื่อไรดี? : British Council Thailand**. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <https://www.facebook.com/notes/british-council-thailand/ทำไมเด็กๆ-จึงควรเรียนภาษาที่สอง-และควรเริ่มเรียนเมื่อไรดี/239754019375984> (27 ธันวาคม 2555)
- Ellis, R. (2003). **Task-Based Language Learning and Teaching**. Oxford: Oxford University.
- _____. (2003). **Task-based Language Learning and Teaching**. New York: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). **A Framework for Task-Based Learning**. Malaysia: Longman.